

ז א מ"י פ"ב מהלכות
י"ט הלכה י"ב סמך
לדון ע"ה שו"ע א"ח ס'
מקל ספ"ק א'
ח ב מ"י פ"א ע"ה ה'
סמך ש"ס שו"ע א"ח
ס' תל"ה ספ"ק ד'
ט ג ד מ"י ע"ה ה'
סמך ש"ס שו"ע א"ח
ס' תל"ה ספ"ק ד'
י ד מ"י ע"ה ה'
סמך ש"ס שו"ע א"ח
ס' תל"ה ספ"ק ד'
יא ד מ"י ע"ה ה'
סמך ש"ס שו"ע א"ח
ס' תל"ה ספ"ק ד'
יב ד מ"י ע"ה ה'
סמך ש"ס שו"ע א"ח
ס' תל"ה ספ"ק ד'
יג ד מ"י ע"ה ה'
סמך ש"ס שו"ע א"ח
ס' תל"ה ספ"ק ד'

רבינו חננאל

ואקשין נמי אהא, ונמאי
טעמא דרבי שמואל
השמיני, דסתם לן ביו"ט
חילוף מה שסתם לנו
בשבת, ופוקין יו"ט
קיל להו לבני אדם,
דאז אופין ומבטלין בו
ועושין בו כל צרכי אוכל
נפש ונ"א: דאז אופין
ומבטלין וכל צורך אוכל
נפש עושין ביום טוב,
ואי שרית להו מוקצה
אחו לזולתי ביה, לפיכך
החמיר וסתם לן לחומרא,
אבל שבת דחמיר להו,
אע"ג דשרית להו מוקצה,
בגין חמירת דילולין לפני
המכה, ובגין נבלה לפני
הכלבים וכיוצא בהן,
יא אחו לזולתי בה,
משום הכי לא (איחמור)
אחמור, בה אלא שנאה
ההלכה המסורה בידם.
אקשין על רב נחמן,
מאי אוקימתא למתני'
התרנגולת העומדת לגדל
צ"ע ומשום מוקצה,
ודמילני בבירה, נפלגי
התרנגולת גופה, ונפלי
צמה מוקצה היא, שלא
יתה מוכנת מאתמול
אכילה אלא לגדל
צ"ע: אלא אמר רבה
צ"ע: התרנגולת העומדת
אכילה, וחכא בירוש'
יחל (ליתיה) אחר השבת
נאקין, ומשום הכנה.
ו (סבך כל ביצה דמתילתה
דאינדא מאתמול גמרה
ר, ורבה לטעמיה דאמר
ל"א והכינו את אשר
יביא, ונ"א: דאמר רבה
ויהי ביום הששי והכינו
ה"ל מבין לשבת, וחול
בין ליו"ט, ואין שבת
כ"נה ליו"ט ולא יו"ט
בין לשבת, אי הכי
יו"ט לחודיה תשתרי,
גזירה כו' ופשוטה היא.
ר' יוסף אמר גזירה
ביצה שנוגרת ביו"ט
מ"שם פירות שנשרו
מ' האילן ביום טוב,
כי אם נתר הביצה
שילדה ביום טוב יאמר
הריאה כשם שהביצה
שנוגרת מן התרנגולת
מותרת, כך פירות שנשרו
מן האילן מותרין, א"ל
אביי ופירות שנשרו מן
האילן משום מאי אסורין,

נבי שבת דסתם לן תנא כרבי שמעון. (לומימה והא הוי סתם
ואח"כ מחלוקת דהא פליג ר' יהודה במתניתין ואמר אס לא
תנבלה בערב שבת אסור ואין הלכה כסתם דכי האזי גזל חשיב
סתם ואח"כ מחלוקת בפרק יש נוחלין (ב"ב דף קכז: ושם) גבי מלמיה
דב"י יומן בן צדוקה דפריך סתם
ואמר כך מחלוקת היא וי"ל דהסתם
סמך אעוד מאי אלא דפריך בזה
הכי וכן פירש שם בקונטרס אצל
לעולם מהני הסתם להיות רבים והוי
רבים רבי שמעון והוי יחיד רבי
יהודה * והלכתא כרבים כח"ק דהיינו
רבי שמעון וא"ת גבי שבת נמי סתם
לן כרבי יהודה כי האזי דמתן (שבת
דף מה) מטלטלין נר חדש אצל לא
ישן ור' שמעון ממיר והואיל ואסר
מוקצה מחמת מילואם כל שכן מחמת
אסור דהכי אמרינן הסתם וי"ל דהאי
סתמא עדיפא הואיל וגשית משנה
בסתם (בסוף פרק מי שהשחין
דף קנ"ד קט"ו: ושם):

מוקים כ"ה בר"ש. וקשה דמאי
אולמיה דהאי סתמא
מהאי סתמא וי"ל דעניות לא תני
לה מקולי צ"ש וחומרי צ"ה:
אין מבקשין עצים לא מן הקורות
ובי' לא מיימי מרישא דאין
מבקשין קורות דהא מיימי צבואר
של קורות דהוי מוקצה מחמת חסרון
כיס וזהא כ"ע מדודי אפי' ר' שמעון
אלא מיימי מסיפא דלא מן הקורה
ששכרה וא"ת והא ר' שמעון אינו
ממיר אלא ציוצב ומפאה (ולקמן ל:)
וי"ל דה"ר הואיל ונשתרה (ששכרה)
ממקמא היתה רעושה מאתמול והוי
ציוצב ומפאה ממי תשרי קורמא
ותיהא ראויה להסקה:

וב"ת כה דהתירא עדיף. פי'
הקונט' לכן כה דהתירא
עדיף כשאלם ממיר סומך על
שמועמו וארץ להציא ראה לדבריו
אצל איסורא אדס יכלו להחמיר עליו
כלא טעם: ונפלוג בתרתייהו.
תימה וכל מקום דקאמר כה דהתירא
עדיף לפרוך הכי (וה"ל דהכי פריך
ונפלוג בתרתייהו שלא יאריך משום
כך ויאמר היא וציתא אצל בעלמא
לא שייך: והיה ביום הששי וגו').

דלפילו הכנה בדי שמים (ו) ביצה אסורה דלי משום הכנה בדי אדס
כלומר שיאפו ויבשלו מצדו יום הא בהדיא כתיב את אשר תאפו
אפו אלא הומונה צפה קאמר ואין י"ט מבין לשבת כו' ואין שבת
מבין ליו"ט מ"ש דכיון דאין י"ט מבין לשבת כ"ש דאין שבת מבין
ליו"ט והקשה רש"י אס כן ביצה שנוגרת באחד בשבת או לאחר
י"ט תתפר מ"ש דשבת וי"ט לא מבינין אהדדי כ"ש דלא מבינין
אחול ותיך דלגבי שבת חול לא נרץ הכנה דאין סעודת חול
תשובה אף תימה הואיל והכנה דלוריתא היאך אופין ומבטלין
מ"ט לשבת וכ"ת ע"י ערובי תבטלין ובי אמי תקנא דרבנן וליעק
הכנה דלוריתא וגרסא לישב דרבה גופיה איל לטעמיה (ס' דאית
ליה הואיל ואי מקלעי אורחין חוי ליה השתא נמי חוי ליה ואפילו
לדין יחא דכל דבר אפיו ומבטל לא שייך ביה הכנה שאינו מחוסר
רק תקון בעלמא דמעיקרא הוה חוי ליה רק גבי ביצה שהוא דבר
חדש שלא היתה בעולם ולא היתה ראויה כלל מעיקרא (ו) ולפחות
ולגבי תקוין בעלמא (שבתא) תימה דכאן משמע שהמן לא היה
יורד ביו"ט כדפי' רש"י הששי הראוי להכנה וזהו בחול והא אמר
יצחק ויקדש ברכו זמן וקדשו זמן שנשבת לא היה יורד מן אצל

דמתן אין מבקשין עצים. ב"י לא מן הקורות הסדורות זו על גב
זו בקרקע ועומדות לבנין: ולא מן הקורה שנשכרה ב"י. ואע"פ
שעומדת מעשיו להיסק הואיל וצין השמשות לאו להכי קיימא כיון
דאמתקאלי לבין השמשות אמתקאלי לכולי יומא. אלאה אית לן מוקצה
ביום טוב הלכך מוקי רב נחמן למתני'
דלירי ביום טוב וצית הלל כו' והיה
ובעומדת לגדל ביצים ומשום מוקצה:
מאן סתם לן למתני' ר'. הוא סדר
המשנה וכשראה דברי חכס וישרו
בעיניו שנאן סתם ולא הזכיר שם
אומרו עליהן כדי שלא יהו שנוין מפי
יחיד וגרסאן כאלו ישנו מפי המרובים
וישנו כמותן: ולא אמי לזולתי בה.
אי מקילין בה מחד קולא לא אמי
לאקולי בה עפי: דהתירא עדיף ליה.
טוב לו להשמיענו כה דברי הממיר
שהוא סומך על שמועמו ואינו ירא
להמיר אצל כה האוסרין אינה ראויה
שהכל יכולין להחמיר ואפילו בדבר
המותר: ומשום הכנה. (ו) דלפני לה
צ"ה כדמפרש ואזיל: דכל ביצה
דמתילתה האידנא מאתמול גמרה
לה. ואף על גב דבדי שמים הוא
אסור דבעין כל סעודות שבת
וסעודות יום טוב שיהו מומנות
ומוכנות מצדו יום של חול: ורבה.
דאמר בהכנה שאינה צריכה ממש:
לטעמיה דאמר רבה. כפסחים
(דף מו: וי"ל) מהכא דמוקצה
דלוריתא: וסמינ. והומינו כגון
מכאן אמי אוכל למחר דלי משום
הכנה צידים ולומר שיאפו ויבשלו
מצדו יום בהדיא כתיב את
אשר תאפו (אפיו) אלא הומונה צפה
קאמר וכתיב ביום הששי וסתם ששי
חול הוא ואחשבה דחמנא לסעודת
שבת שזמיננה מצדו יום ובחול: ואין
יום טוב מבין לשבת. ויום טוב נמי
קרוי שבת ובעיני סעודתו הומונה
והומונה בחול. אצל סעודת חול לא
חשיבא ולא שייכא בה הומונה הלכך
באחד בשבת בעלמא לית לן למימר
ביצה שנוגרת ביה משום דאמרינן בדי
שמים דסעודת חול לא אכירה דחמנא
וזמן מצדו יום דלא שייך בה
מוקצה: יום טוב בעלמא. שאינו

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

אחר שבת: שבת דעלמא. שאינו אחר יום טוב: תפסרי. לגמור
ביצה חיה שנוגרת זו: ומי גורין. ומי אסמור רבנן ביצה למגור
התירא משום איסורא: (והתניא וכו'). וא"ת הואיל לה גזרה לגזרה
דהנך דמתילתין ציומיהם נמי אינן אסורות אלא משום גזרה דיום
טוב אחר השבת תריץ הא מני לאוקומי ביום טוב אחר השבת דהשתא
איכא למיגור אטו הנך דמתילתין ציומיהם ואשמעינן קך מתני'
דאפי' ביו"ט אחר השבת מותרות הואיל ואינן נולדות ומשום הנך
דמתילתין ליכא למגור דמילתא דלא שייכא הוא בשם רבינו. והא
דאמרין בבבלי הש"ס' שאין גוזרין גזרה לגזרה להא קרא נפקא
ושמרתם את משמרתם עשו משמרת כלומר גזרה למשמרת לחומרי
ולא משמרת למשמרת שלא ישעו גזרה לגזרה: ואין י"ט מבין
למחר לא גרסינן במלמיה דרבה דהא קרא קא דריש ושני ימים
רצופים בחורה לא אשכחן דמספיקא עבדינן להו: רב יוסף אמר.
טעמא דביצה בתרנגולת העומדת לאכילה וכדאוקומנא וצית הלל
דאפרי משום פירות הנושרין מן האילן בשבת. וקא סלקא דעתך
השתא גזרה היא משום פירות הנושרין דלא נכלייהו דהא
נמי לפירות הנושרין מן האילן דמיא שאף זו פרי הנושר:
ותלש

(א) עיין לקמן לא: בחס' ד"ה ופסח, (ב) שבת קטן.
לקמן לא: (ג) ולקמן לה: (ד) וברכות ס' וס"ג,
(ה) עירובין לה: ופ"ה ס' וס"ג,
(ו) ע"ה אמר רבה, (ז) לקמן ו' ופסח, פ"א,
(ח) ופסח, ס' וס"ג, (ט) שבת
(י) ש"ס ל: (י"א) ופסח, (י"ב) ופסח
(י"ג) ופסח, (י"ד) ופסח, (י"ה) ופסח
(י"ו) ופסח, (י"ז) ופסח, (י"ח) ופסח
(י"ט) ופסח, (כ) ופסח, (כ"א) ופסח
(כ"ב) ופסח, (כ"ג) ופסח, (כ"ד) ופסח
(כ"ה) ופסח, (כ"ו) ופסח, (כ"ז) ופסח
(כ"ח) ופסח, (כ"ט) ופסח, (ל) ופסח
(ל"א) ופסח, (ל"ב) ופסח, (ל"ג) ופסח
(ל"ד) ופסח, (ל"ה) ופסח, (ל"ו) ופסח
(ל"ז) ופסח, (ל"ח) ופסח, (ל"ט) ופסח
(מ) ופסח, (מ"א) ופסח, (מ"ב) ופסח
(מ"ג) ופסח, (מ"ד) ופסח, (מ"ה) ופסח
(מ"ו) ופסח, (מ"ז) ופסח, (מ"ח) ופסח
(מ"ט) ופסח, (נ) ופסח, (נ"א) ופסח
(נ"ב) ופסח, (נ"ג) ופסח, (נ"ד) ופסח
(נ"ה) ופסח, (נ"ו) ופסח, (נ"ז) ופסח
(נ"ח) ופסח, (נ"ט) ופסח, (ס) ופסח
(ס"א) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח
(ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח
(ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח
(ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח, (ס"ה) ופסח
(ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח, (ס"ח) ופסח
(ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח, (ס"יא) ופסח
(ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח, (ס"ד) ופסח
(ס"ה) ופסח, (ס"ו) ופסח, (ס"ז) ופסח
(ס"ח) ופסח, (ס"ט) ופסח, (ס"י) ופסח
(ס"יא) ופסח, (ס"ב) ופסח, (ס"ג) ופסח
(ס"ד) ופס